

Sygn. akt II AKz 571/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SA Alicja Bochenek

Protokolant: Magdalena Bauer

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. Pawła Zuberta

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **P. S. (S.)**

podejrzanemu o przestępstwo z art. 148 § 2 pkt 1 k.k.

zażalenia obrońcy podejrzanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 14 września 2015 r., sygn. akt IV Kp 584/15

w przedmiocie przedłużenia czasu trwania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 września 2015 roku, sygn. akt IV Kp 584/15 Sąd Okręgowy w Gliwicach na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt. 2 k.p.k.

w zw. z art. 258 § 2 k.p.k. i art. 263 § 2 k.p.k. przedłużył środek zapobiegawczy

w postaci tymczasowego aresztowania wobec P. S., zastosowany postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 23 grudnia 2014 roku, sygn. akt IX Kp 991/14 i określił termin jego stosowania na dalszy okres oznaczony do dnia 19 grudnia 2015 roku, do godziny 13.00.

W zażaleniu na powyższe postanowienie obrońca podejrzanego zarzucił błąd

w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż wobec podejrzanego P. S. istnieją podstawy do dalszego stosowania tymczasowego aresztowania, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do odmiennych wniosków.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i niestosowanie tymczasowego aresztowania, a zastosowanie środków zapobiegawczych o charakterze wolnościowym, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy uznał, że materiał dowodowy, szczegółowo przedstawiony

w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany popełnił zarzucone mu przestępstwo. W szczególności na przyjęcie wobec podejrzanego tej podstawy ogólnej stosowania wszystkich środków zapobiegawczych pozwala lektura zeznań świadków, opinia z zakresu badań biologicznych zabezpieczonych śladów, opinie z zakresu badań genetycznych, a także częściowo wyjaśnienia osób podejrzanych, w tym także P. S.. Oczywistym przy tym jest, że definitywne ustalenia faktów oraz ich ostateczna ocena, co do sprawstwa i zawinienia podejrzanego będą mogły mieć miejsce dopiero po zgromadzeniu całości materiału dowodowego oraz zamknięciu tego etapu postępowania, natomiast, aktualnie, wymienione powyżej dowody pozwalają na przyjęcie istnienia wskazanej wyżej przesłanki ogólnej z art. 249 § 1 k.p.k., przy czym jak dotąd nie ujawniły się w sprawie okoliczności, które omawiane wyżej prawdopodobieństwo niweczyłyby, czy też w dużym stopniu osłabiały.

Dokonując uzasadnionej konstatacji, wrażliwej się w przyjęciu zachodzenia po stronie podejrzanego przesłanki ogólnej stosowania tymczasowego aresztowania, Sąd Okręgowy w prawidłowy sposób uznał zachodzenie w przedmiotowej sprawie przesłanek szczególnych stosowania tego środka zapobiegawczego, określonych dyspozycją art. 258 § 1 pkt. 2 k.p.k. i § 2 k.p.k.

Ze względu na charakter sprawy oraz prowadzone czynności dowodowe można zasadnie przyjąć, iż podejrzany w razie stosowania niezolacyjnych środków zapobiegawczych może podejmować działania destabilizujące prawidłowy tok postępowania poprzez wpływanie na zeznania świadków, którzy jeszcze w sprawie nie zostali przesłuchani, aby skierować śledztwo na niewłaściwy tor, a tym samym uniknąć grożącej mu odpowiedzialności karnej.

Trafnie także Sąd Okręgowy podniósł, że zarzucony podejrzanemu czyn stanowi zbrodnię, za którą realnie grozi mu surowa kara, co stanowi przesłankę stosowania aresztu tymczasowego określoną dyspozycją art. 258 § 2 k.p.k. Powołany przepis stanowi bowiem, że wobec oskarżonego, któremu zarzucono popełnienie zbrodni lub występku zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, (...), obawy utrudniania prawidłowego toku postępowania, o których mowa w § 1, uzasadniająca stosowanie środka zapobiegawczego, mogą wynikać także z surowości grożącej mu kary.

Mając powyższe w polu widzenia stwierdzić także trzeba, że Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, iż we wskazanych wyżej okolicznościach ewentualne poprzestanie na zastosowaniu wobec podejrzanego wolnościowych środków zapobiegawczych byłoby niewystarczające na zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania. Nie nasuwa również jakichkolwiek zastrzeżeń, nie kwestionowane zresztą w zażaleniu ustalenie, iż po stronie podejrzanego nie zachodzą ujemne przesłanki stosowania aresztu tymczasowego. Reasumując stwierdzić należy, że w świetle okoliczności naprowadzonych wyżej, Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy uznał, że dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania, które wymaga kontynuowania, w szczególności poprzez przeprowadzenie czynności dowodowych wskazanych we wniosku prokuratora, koniecznym jest dalsze stosowanie wobec podejrzanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia wraz z pouczeniem doręczyć podejrzanemu

z pouczeniem o jego prawomocności oraz jego obrońcy,

- akta zwrócić.

Katowice, dnia 7 października 2015 roku.